

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Španělské království tím, že nepřijalo veškerá opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 2. července 2002 ve věci Komise v. Španělsko (C-499/09, Recueil s. I-603, dále jen „rozsudek z roku 2002“), týkajícího se nesplnění povinností vyplývajících pro Španělské království z rozhodnutí Komise 91/1/ES ze dne 20. prosince 1989 ohledně podpory poskytnuté ve Španělsku ústřední vládou a vládami několika autonomních oblastí společnosti Magefesa, výrobci domácích potřeb z nerezavějící oceli a malých domácích elektrospotřebičů (Úř. věst. L 5, s. 18, dále jen „rozhodnutí 91/1“), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z tohoto rozhodnutí a z článku 260 SFEU;
- uložit Španělskému království zaplatit Komisi penále ve výši 131 136 eur za každý den prodlení se splněním povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2002, počínaje dnem vydání rozsudku v této věci do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2002;
- uložit Španělskému království zaplatit Komisi paušální částku, jejíž výše bude dána vynásobením denní částky ve výši 14 343 eur počtem dní trvání protiprávního jednání ode dne vydání rozsudku z roku 2002 do:
 - dne, kdy Španělské království zajistí vrácení podpor, které byly rozhodnutím 91/1 prohlášeny za protiprávní, pokud Soudní dvůr konstatuje, že k navrácení skutečně došlo před vydáním rozsudku v této věci;
 - dne vydání rozsudku v této věci, pokud nebude rozsudku z roku 2002 plně vyhověno před tímto dnem;
- uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Opatření přijatá Španělským královstvím nevedla k okamžitému splnění rozsudku z roku 2002 a rozhodnutí 91/1 ani k úplnému a okamžitému navrácení protiprávní a neslučitelné podpory.

Podle ustálené judikatury je jediným důvodem, kterého by se mohl členský stát dovolávat na obranu proti žalobě pro nesplnění povinnosti, absolutní nemožnost řádného výkonu rozhodnutí.

V tomto případě se španělské orgány v rozsáhlé korespondenci s útvary Komise ohledně opatření přijatých za účelem provedení rozhodnutí 91/1 nedovolávaly absolutní nemožnosti výkonu uvedeného rozhodnutí a omezily se na odkaz na neurčité interní obtíže.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-614/10)

(2011/C 72/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Martenczuk a B.-R. Killmann, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Rakouská republika tím, že právní úprava platná v Rakousku týkající se komise pro ochranu osobních údajů zřízené jako kontrolní orgán pro ochranu osobních údajů nespĺňuje kritérium úplné nezávislosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 28 odst. 1 druhé věty směrnice 95/46/ES;
- uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že nezávislost komise pro ochranu osobních údajů jako kontrolního orgánu pro kontrolu právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů v Rakousku není zajištěna.

Komise pro ochranu osobních údajů je úzce organizačně spojená s Bundeskanzleramt (úřad spolkového kancléře). Tento úřad kontroluje službu pracovníků komise pro ochranu osobních údajů a je odpovědný rovněž za hmotné vybavení. Krom toho vedení komise pro ochranu osobních údajů přísluší úředníkovi Bundeskanzleramt, který je i během této činnosti vázán pokyny svého zaměstnavatele a podléhá jeho kontrole. Tato situace vede ke zjevným konfliktům loajality a zájmů.

Bundeskanzler (spolkový kancléř), který podléhá jako ostatní veřejné instituce kontrole komise pro ochranu osobních údajů, disponuje vůči této komisi obecným právem týkajícím se kontroly a informací. Bundeskanzler se tak může kdykoli a bez jakéhokoli konkrétního důvodu informovat o všech otázkách obchodního vedení komise pro ochranu osobních údajů. Existuje tedy nebezpečí, že toto právo může být využito k politickému vlivu.